

ŠTVRTÁ NEDEĽA CEZ ROK B

Dnešný text evanjelia svätého Marka nás privádza do mesta Kafarnaum, ktoré sa nachádzalo na severnom brehu Genezaretského jazera. Názov Kafarnaum je v preklade „Nahumova dedina.“ Bolo to bohaté mesto z toho dôvodu, že tam bol prístav, ktorý slúžil rybárom, ktorí vždy ráno priviezli z jazera svoj úlovok a po rozdelení rýb ich predávali. Zároveň toto mesto bolo tiež remeselným mestom a nakoľko sa nachádzalo na križovatke obchodných ciest, tak bohatlo aj z tovaru, ktorý prinášali kupci z rôznych krajín. Pán Ježiš si našiel ubytovanie v dome u dvoch apoštoloch - Petra a Ondreja, ktorí sa tam priženili z neďalekej Betsaidy. No nakoniec sa Pán Ježiš z mesta sklamal, lebo tak ako Jeruzalem, tak aj Kafarnaum, nepoznal jeho navštívenie, ako to opísal evanjelista Lukáš: „*A ty, Kafarnaum, vari sa budeš vyvyšovať až do neba? Do pekla sa prepadneš*“ (10, 15). V šiestom storočí došlo k hroznému zemetraseniu, ktoré úplne zničilo mesto, takže z neho neostalo nič až do dvadsiateho storočia. Dnes toto mesto navštevujeme ako archeologický areál pod správou otcov františkánov, kde sa nachádzajú dve dôležité torzá, a to jednak základy domu, kde Pán Ježiš býval a tiež druhé dôležité miesto, a tým je kafarnaumská synagóga.

Prečo som začal takýmto úvodom? Lebo Kafarnaum bol domovom prvých Ježišových učeníkov a tiež preto, lebo tu Ježiš učil v synagóge a aj v Šimonovom dome. V evanjeliách nachádzame, že Ježiš tu urobil 12 veľkých zázrakov a malých veľmi veľa. Tiež v synagóge odznelo z jeho úst veľa dôležitých rečí. Odporúčam si prečítať postupne jednak state o zázrakoch, ale aj jeho reči. Je to naozaj veľké povzbudenie pre náš duchovný život.

Evanjelista Marek v dnešnej stati opisuje, že bola práve sobota, keď Pán Ježiš vošiel do synagógy, kde učil a učil tak, že žasli nad jeho učením. Zvláštne je, čo sa vtedy stalo. Povedali by sme, že synagóga bola svätým miestom, kde sa vyučovalo Božie slovo a kde by sme nečakali, že sa tam objaví zlý duch. A on sa tam skutočne objavil v človekovi, ktorý bol ním posadnutý. Veľmi dobre vedel, kto je Ježiš, a preto aj zareagoval, keď vykrikol: „*Viem, kto si. Svätý Boží.*“ Všetci, kto vtedy boli v synagóge, žasli nad jeho učením. Prečo? Lebo na vlastné oči videli, ako Ježiš svojim mocným slovom oslobodil od nečistého ducha posadnutého človeka. To ich ohromilo, lebo až do tejto chvíle znamenal pre nich nečistý duch najväčšiu a najhroznejšiu moc, s ktorou sa stretali v každodennom živote, lebo táto pliaga ničila v tých časoch veľké množstvo ľudí. Vtedy si v synagóge po tejto udalosti vydýchli, lebo videli, že Ježiš je mocnejší ako zlý duch. Preto zvolali: „*Aj nečistým duchom rozkazuje a poslúchajú ho.*“

A čo my ľudia v dvadsiatom prvom storočí, storočí vedy a techniky? Dajme si otázku: „*Kto je diabol alebo zlí duchovia? Existujú vôbec? Nie sú to len rozprávkové bytosti ako škriatkovia či ježibaby, alebo čerti, ktorí chodia s Mikulášom?*“ V dnešnej dobe akoby ľudia stratili pojem o skutočnej existencii diabla. Diabol alebo Satan je meno anjela, ktorý odoprel poslušnosť Bohu, stal sa nepriateľom a odporcom Boha. Slovo „diabol“ pochádza z gréčtiny diabolos, čo v preklade znamená „ten, ktorý rozdeľuje.“ Už na začiatku pri stvorení sveta Boh stvoril prvých ľudí, ktorých stvoril ako šťastné a rozumné bytosti. Diabol im toto šťastie závidel a pokúsil sa urobiť rozdelenie medzi človekom a Bohom (*vid' Gn 3, 1-6*). Čo sa mu aj podarilo.

Musíme si všimnúť, že aj kresťan dnes je vystavený diablovým nástrahám. Pán Boh dal človekovi rozum a slobodnú vôľu, no následkom prvotného hriechu mu ostali slabosti a nedokonalosti, čo diabol dokáže zneužiť a rozdeliť vzťah medzi človekom a Bohom. Aj dnes sa vyskytujú prípady posadnutosti diablom. V každej diecéze je biskupom určený kňaz – exorcista, ktorého zvyknú privolať k posadnutému človekovi.

Nebezpečné je, že sila – podotýkam **sila** – diabla stále pôsobí medzi ľuďmi aj v dnešných časoch. Nie raz som počul starých rodičov alebo rodičov konštatovať

smútok a strach nad životom detí či vnúčat. Ako je to možné, že sme deti vychovali vo viere, ale prišli na strednú alebo vysokú školu a zrazu vidíme, že stratili záujem o kostol a vieru. Čo sa to s nimi stalo? Matka sa sťažuje na dcéru. Predstavte si, chodila do kostola, pravidelne na sväté prijímanie, hrala na organe a zrazu počúvam, že rozbila manželstvo. Alebo syn, ktorý mal aj prvé piatky, podľahol vplyvu zlých kamarátov a dal sa na drogy. Alebo štatistiky s hrôzou hovoria, že na Slovensku sa ročne rozvedie 50 percent manželstiev. A takto by som mohol pokračovať donekonečna. Diabla telesnými očami nevidíme, ale vidíme jeho činnosť.

Čo máme robiť? Zúfať? Báť sa? Nie. Najlepšie nám radí apoštol Peter, keď napísal ako liek veľmi silnú vetu: „*Buďte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Vzoprite sa mu, pevní vo viere*“ (1 Pt 5, 8-9a).

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.